

(३७४)

॥ अथ अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ Chapter- ~~३७~~ ३८

मांघातीवाच :- श्रीपुंजेन कथं राज्ञा साक्षात् सा निशाचरी ॥

वशीकृता बलवता तन्मे ब्रूहि तपोधन ॥ १

वसिष्ठ उवाच :- शृणुष्वावहितो राजन् कथां मैतां मनोहराम् ॥

गातमः कथायामास यां म गीर्वाणसिंसदि ॥ २

श्रीपुंजे शासति श्रोत्रं राजन् ब्राह्मणावत्सले ॥

उत्सवाः शतशः ^२ संप्रवृत्ता गृहे गृहे ॥ ३

ततः सा राज्ञसी दुष्टा सैधवारण्यवासिनाम् ॥

द्विजानामवराधने श्रीमालं मां कर्तुमागता ॥ ४

दक्षिणास्यां दिशि ततो गृहमध्याद्विजन्मनः ॥

प्रगृह्य कस्यचित्कन्यां राज्ञसी गतमुद्यता ॥ ५

सा बाला बह्वक्षीगाढं स्मरन्ती कुलदेवताम् ॥

ब्राह्मिणीति सुरमिभातरित्यार्पिन्मुहुः ॥ ६

दृष्ट्वा वशस्य वै तस्याः सुरभी नाम देवता ॥

श्रीमालं चासुरैः कीर्णमिवा सीमान्तमाश्रिता ॥ ७

१९ रिने नद्या -०-

३ ई बी द्विजेन्द्राणां

२ ई बी शतशो राजन्

४ ई बी मुक्ता

घ-ई-२ मैतु

५ बी वेदीमध्याद

ई देवामध्याद्विजन्मनः

६ बी ई श्रीमालं या सुरैः कीर्ण

१ ए ष्वावहितो कथा २ ए शतशः शतशः

रात्रौ^१ पुरस्ताद् गच्छन्तीं सारिकां बालहारिणीम् ॥

बालिकार्तस्वर्मत्वा सुरभी तामकीलयत् ॥

८

मुखस्तमं गतिस्तममंगस्तमं च तद्गणात् ॥

चकार सुरभी देवी श्रुत्वा कन्यापि कस्वरान् ॥

६

न स्थातुं च न गंतुं च राजन् शक्तातिसारिका ॥

हतस्ततो वीक्ष्यमाणा पश्यतिस्म न किंचन ॥

१०

ततः श्रीमालतः प्राप्तः श्रीपुंजः सह सैनिकैः ॥

परिवाणाय कन्यायाः श्रीमान्नाकुष्टकामुकः ॥

दृष्ट्वा^४ तां राजसीं क्रूरां गृहीतद्विजबालिकाम् ॥

११

परुषाज्जग्माहेदमुर्ज्वः कौपान् महीपतिः ॥

१२

दुष्टे चिरेण लब्धासि द्विजकन्यापहारिणि ॥

मया^५ युक्तः शरायं ते शिरच्छेत्स्यति सारिके ॥

१३

हत्युक्त्वा शरसंधाने दृष्ट्वा वराजान्मातुरम् ॥

विहाय ब्राह्मणसुतां भीतोवाचाथ सारिका ॥

१४

न मोक्षव्यां महेषुस्ते मयि राजन् कथंचन ॥

संघवे? सिंधुमाराध्य प्रार्थिता हं द्विजधर्मैः^६ ॥

१५

-०-

१ ई सशैल पुरस्ता

२ बी ई कन्यां पिकस्वर्मत्वा सुरभीतामकालयात् ॥

घ-ई-२ कन्यापिकस्वर्मन्या सुरभीतामपीडयत् ॥

३ बी नराधर्मैः ॥ ५ स दुष्टे चिरेण

१४ स पश्यति

१५ स वृही

कर्तुं श्रीमालविध्वंसं तेन सर्वं कृतं मया ॥

कुरु प्रतिपणं राजन्नित्यर्थं मम किंचन ॥ १६

यथा भवामि विप्राणामहं नित्यसहायिनी ॥

राजावाच :-

कीदृक् प्रतिपणः कार्यस्त्वदर्थे वद सेविरि ॥ १७

^१ येन त्वं द्विजक्याणां सहायं कुरुष्व सदा ॥

सारिकावाच :- ^२ भोजनं द्विजक्याणां प्रदातव्यमनेकशः ॥ १८

कन्याविवाहसंवृत्ते संवधिष्या^३मपरस्परम् ॥

तेन प्रीता भविष्यामि राजेन्द्रमपरिच्छेदा^४ ॥ १९

वैवाह्याः^५ करिष्यामि रक्तोप्यस्त्राण कारणम् ॥

वरपित्रा द्विजश्रेष्ठे भो कृतमामन्त्रिता नृप ॥ २०

उद्धाहवासस्थितै द्विगुणा कन्यकापितुः ॥

न मे मृत्युः^६ शरै राजन् कदाचिदिह वियतै ॥ २१

परं द्विजहितायैवं समयः क्रियते मया ॥

श्रुत्वा^७ कर्त्तव्यं भूपः प्रोक्तं सारिकया वचः ॥ २२

-०-०-

^{सी} ३ प्र-२ प्रजान्तः पश्चादधिकः प्रकरणे सगच्छ पाठ एवं दृश्यते

विवाहं नसरं राजन् पूर्वं हि मम प्रीत्यै नशीधे तत्र कर्तव्यं

राजोद्धूतरामिधम् --- पूजयेत् सारिकां प्रीत्यै पश्चादन्यान्च भोजयते

२ सी - वं स - डी - ई - प्र - ई अशेषतः ३ सी डी ई सम्बन्धिन्या,

४ बी ई मन्वहम्, ५ बी ई यैषा ६ बी ई नृपतेरनेप्रीकृतं, ७ प्र-ई-२

तोप्रीकृतं सारिका वचः

४ ए परिच्छेदाः

एवमस्त्विति तामाह सारिकां बालहारिणिम् ॥
 अथ राजा मुदा युक्तां याहि याहीति पार्थिवः ॥ २३

तामुवाच न सा गंतुं पुनः शक्तास्ति खेचरी ॥
 नाकाशे न जगत्यां च गतिस्तस्याः प्रवर्तते ॥ २४

ततः स्मितमुखी राजा किमेतदिति पृष्ठवान् ॥
 सा प्रोवाच न जानामि कस्येदं कर्म दुष्करम् ॥ २५

अव्याहतगतेर्येन मम स्तंभः कृतां महान् ॥
 वसिष्ठ उवाच :- अथ देवी समभ्येत्य प्रत्यक्षा सुरभीनृप ॥ २६

श्रीपुंजमब्रवीतुष्टा राजानं द्विजवत्सलम् ॥
 एतस्याः कुलकन्यायाः कुले^१हं देवता नृप ॥ २७

राजोवाच :- अस्या आसीद्वरं श्रुत्वा सारिकास्तंभमातनाम् ॥
 नमोदेवि महादेवि जगत्त्राणापरायणे ॥ २८

देव्युवाच :- आपद्मस्त्वं परित्राहि मातलौकांश्च मां सदा ॥
 तुष्टा तव महीपाल वरं वृणु यथारुचि ॥ २९

-०-

१ बी ई सारिकां बालसारिकाम्
 २ बी ई शक्नोति खेचरी सी ई शक्तेति खेचरी ३ ई महोवाचन्
 ४ ई-सी-सी डी-ई माकरोत् सी ई मातनात् ५ बी आपद्म्यस्त्वं परित्रासि
 मातलौकानिमान् सदा, सी ई मातलौकिनमः सदा ॥

२ ए शक्ताति

	न मेऽयं दर्शितो देवाः स्थितिरेणा सनातनी ॥	
राजीवाच :-	यदि तुष्टाऽसि देवेशि तदिमां मुच सारिकामे ॥	३०
	एवमेव द्विजेंद्राणां त्राणां कार्यं च सर्वदा ॥	
दैव्युवाच :-	एवमस्तु महाराज यत्तैऽमिलिखितं हृदि ॥	३१
	य इमां च कथां लोकैः मध्वक्तः कीर्तयिष्यति ॥	
	श्रीपुंजस्य सुरभ्याश्च सारिकायाश्च संगमे ॥	३२
	न तस्य प्रेमविष्यति राजन् मूतग्रहाः ववचित् ॥	
वसिष्ठ उवाच :-	इत्युक्त्वा तर्हि देवी सुरभी वंदिता द्विजैः ॥	३३
	सारिका च ययौ राजन् सागरं पयसां निधिम् ॥	
	पूजयित्वा महादेवीं सुरभीं ब्रह्मणः सह ॥	३४
	श्रीमालमाययौ राजा गृहीत्वा द्विजकन्यकाम् ॥	
	सर्वैः प्रमुदितो लोकः श्रीमालोऽभूत्तज्ज्वरः ॥	३५
	दृष्टः पुष्टः सदात्साही सत्किमप्रवणाः सुखी ॥	
	तदाप्रभृति भूपाल द्विजाः श्रीमालवासिनः ॥	३६

-०-

१ बी ई अभ्यर्च्य तां महादेवीं घ -ई-२- अभ्यर्चत

२ ई पुष्टः महौ

१ ए मायया २ ए श्रीमालेऽभ्यर्चतज्ज्वरः

३ ए तै मिलिखितं हृदि

(३७६)

भोजयति^१ द्विजश्रेष्ठान् विवाहात्^२ सप्तमे दिने ॥ ३७

~~ब्रह्म~~ ब्रह्मणानामनेकानामशनात् सप्तमासः ॥ ३८

अनेकाशीति विख्यातः श्रीमालेऽभून्न संशयः ॥

दृत्यं निशाचरी राजन् सारिका स वशीकृता ॥ ३८

प्रसादेन सुरभ्या वै श्री पुंजेन महीभिजा ॥

एतच्छृणोति यो भक्त्या सारिकास्थानमृतम् ॥ ३९

भूतप्रेतादिभिर्दुष्टैर्न कदाचित् स बाध्यते ॥ ४०

-०-

इति श्री स्कन्दपुराणे श्रीमालावाहात्म्ये सारिकोपाख्यान-
नामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८

१ ईं सौजयंतिद्विज ए भोजयंतिद्विज २ ईं विवाहात्सप्तमेदिने